

Γυμνάσιο Πενταβρύσου.

"Από τον ίππο ως τον μπλε καβαλάρη- Μια πορεία στην Τέχνη.
Σχολικό έτος 2023-2024
Γ' ΤΑΞΗ

Ο Βουκεφάλας

- Ο **Βουκεφάλας** ήταν το άλογο του Μεγάλου Αλεξάνδρου και ένα από τα πιο γνωστά άλογα στην παγκόσμια ιστορία.
- Πολλές φορές περιγράφεται ως σκούρου χρώματος, ψηλό και πολύ δυνατό, όπως άλλωστε τα περισσότερα Θεσσαλικά άλογα εκείνης της εποχής. Σύμφωνα με τον Πλούταρχο, ο Φιλόνικος ο Θεσσαλός, ένας έμπορος αλόγων, πρότεινε στον Φίλιππο της Μακεδονίας, να αγοράσει τον Βουκεφάλα για 13 τάλαντα, ένα πολύ μεγάλο ποσό για την εποχή. Η ετυμηγορία των παρευρισκόμενων Μακεδόνων ήταν ότι πρόκειται για ένα άγριο και ατίθασο άλογο, το οποίο κανείς δεν θα μπορούσε να δαμάσει. Ο Φίλιππος ήταν έτοιμος να απορρίψει την προσφορά αν δεν παρέμβαινε ο γιος του Αλέξανδρος. Ο νεαρός τότε Αλέξανδρος παρατηρώντας τη συμπεριφορά του αλόγου, διαπίστωσε ότι φοβόταν τη σκιά του. Έτσι, πλησιάζοντάς το, άρπαξε τα χαλινάρια του και το έστρεψε προς τον ήλιο. Αφού το άλογο δεν έβλεπε την σκιά του, ηρέμησε και έτσι κατάφερε ο Αλέξανδρος να το ιππεύσει. Οι παρευρισκόμενοι ζητωκραύγασαν τον νεαρό Αλέξανδρο και ο πατέρας του Φίλιππος, λένε, από τη μεγάλη χαρά του, τον ασπάστηκε και του είπε: *«Γιε μου, ψάξε για βασίλειο αντάξιο σου. Η Μακεδονία είναι μικρό βασίλειο για να σε χωρέσει»*

Τα άλογα του Αχιλλέα. Ξάνθος και Βαλίας

- Περιγραφή: Αυτά τα αθάνατα άλογα ήταν δώρο από τον Ποσειδώνα, τον θεό της θάλασσας, στον Αχιλλέα, τον μεγαλύτερο πολεμιστή στον Τρωικό πόλεμο. Ο Ξάνθος ήταν αθάνατος, ενώ ο Βάλιος θνητός.
- Σημασία: Συμβόλιζε την ταχύτητα, τη δύναμη και τη θεϊκή εύνοια που δόθηκε στον Αχιλλέα.
- Φωτογραφία: Αναζητήστε το «Ο Αχιλλέας και τα άλογά του» για καλλιτεχνικές ερμηνείες
- Στην ελληνική μυθολογία με το όνομα Βαλίας αναφέρονται τα ακόλουθα δύο όντα: Το ένα από τα δύο αθάνατα άλογα του Αχιλλέα. Γονείς του, όπως και του άλλου αλόγου, του Ξάνθου, ήταν η Ποδάργη και ο Ζέφυρος. Ο θεός Ποσειδώνας χάρισε τον Βαλίο στον Πηλέα, πατέρα του Αχιλλέα, ως γαμήλιο δώρο.

Ο Πήγασος.

- Ο **Πήγασος** ήταν το φτερωτό άλογο της [Ελληνικής Μυθολογίας](#), για τον οποίο, αν και ο [Όμηρος](#) δεν τον αναφέρει, υπάρχουν οι ακόλουθες παραδόσεις:
- Σύμφωνα με τη Μυθολογία [[Επεξεργασία](#) | [επεξεργασία κώδικα](#)]
- Όταν ο [Περσέας](#) αποκεφάλισε τη [Μέδουσα](#), που είχε καταστήσει έγκυο ο [Ποσειδώνας](#), ξεπήδησαν από τη τομή ο [Χρυσάωρας](#), πατέρας του Γυριόνη και ο **Πήγασος** το φτερωτό άλογο. Κατά μια μαρτυρία, ο Πήγασος γεννήθηκε από το αίμα που έπεσε στη θάλασσα. Τότε ο Περσέας ιππεύοντας αυτόν κατάφερε να διαφύγει τη καταδίωξη των άλλων δύο γοργόνων, αδελφών της Μέδουσας ή, με την πιο συνηθισμένη μορφή του μύθου, με τα φτερωτά σανδάλια του. Ο Πήγασος ήταν συνεπώς γιος του Ποσειδώνα και της Μέδουσας.
- Γενικά ο Πήγασος συμβολίζει αλληγορικά το θαλάσσιο νέφος (θαλάσσιοι υδρατμοί - γιος του Ποσειδώνα), που μεταφέρει τους κεραυνούς (του Δία) και που γίνονται αντιληπτοί στις καταιγίδες.

Ο Αρίωνας.

- **Αρίωνας ίππος** ή Αρείωνας (ενίοτε). Μυθικός ίππος (άλογο) με μαύρη ή ξανθή χαίτη που φημίζονταν ως ταχύτερος του ανέμου. Ο ίππος αυτός είχε το ένα από τα πόδια του ανθρώπινο και ενίοτε φωνή ανθρώπου. Κατά τις μυθολογικές παραδόσεις φέρεται ως γιος του Ποσειδώνα, και της Δήμητρας ή Ερινύας. Η θεά Δήμητρα, λυπημένη από την απώλεια της Περσεφόνης και προσπαθώντας να ξεφύγει από την ερωτική προσέγγιση του Ποσειδώνα, μεταμορφώθηκε σε φοράδα. Ο Ποσειδώνας, καταλαβαίνοντας την μεταμόρφωσή της, πήρε τη μορφή επιβήτορα και κατόρθωσε να ζευγαρώσει μαζί της. Εκτός από τον Αρίωνα, από τούτη την ένωση γεννήθηκε και μία κόρη, πιθανώς η νύμφη Δέσποινα, που αποκαλιπτόταν μόνον στους μυημένους των Ελευσινίων.

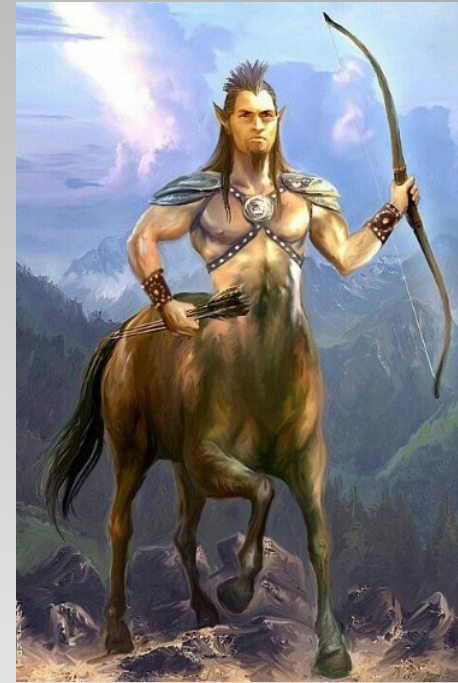
Η αρπαγή της Περσεφόνης. Ο Άδης με τα άλογά του, και η Περσεφόνη.

Κρατήρας από την Απουλία, c. 340 π.Χ

- Ο Άδης την απήγαγε, γνωρίζοντας πως δεν θα επέλεγε μια ζωή στο σκοτάδι. Μαζί του γέννησε τον Ζαγρέα, τον Ευβουλέα και τον Σαβάζιο. Ο Πλούτωνας την πήρε στον κάτω κόσμο για την ομορφιά της. Η Θεά Δήμητρα όμως τη ζήτησε πίσω. Ο Άδης συμφώνησε να ανεβαίνει η Περσεφόνη έξι μήνες στον πάνω κόσμο και να κατεβαίνει τους επόμενους έξι στον κάτω. Έτσι τους μήνες που η Περσεφόνη είναι στον πάνω κόσμο η Θεά Δήμητρα χαιρόταν και υπήρχε καλοκαιρία, ενώ τους άλλους κακοκαιρία.

Ο Κρότος.

- Στην ελληνική μυθολογία με το όνομα Κρότος είναι γνωστός ένας γιος του Πάνα και της Ευφήμης, της τροφού των Μουσών. Ο Κρότος έζησε με τις Μούσες στον Ελικώνα. Εκεί εφηύρε το τόξο και διδάχθηκε την τέχνη του κυνηγιού. Εξάλλου, καθώς παρακολουθούσε τα άσματα των Μουσών, ανακάλυψε σε ποια σημεία πρέπει να χειροκροτεί κάποιος τους τραγουδιστές. Τις γνώσεις του αυτές τις μετεβίβασε στους ανθρώπους. Μετά τον θάνατο του Κρότου, οι Μούσες παρεκάλεσαν τον Δία να απαθανατίσει τον Κρότο στα ουράνια και έτσι ο πατέρας τους τον έκανε αστερισμό, που υποτίθεται ότι είναι ο σημερινός Τοξότης

Η Υλωνόμη και ο Κυλλαρος.

- Η Υλωνόμη (από τα αρχαία ελληνικά: Ὑλονόμη) ήταν μια γυναίκα κένταυρος στην ελληνική μυθολογία. Ήταν παρούσα στη μάχη κατά των Λαπιθών, όπου έχασε τον σύζυγό της, τον Κένταυρο Κύλλαρο, τον οποίο αγαπούσε πολύ. Συντετριμμένη, αφαίρεσε τη ζωή της για να έρθει μαζί του. Η επεισοδιακή παρέκβαση των εραστών των κενταύρων και η «ιδανικά αμοιβαία σχέση» τους, μέσα στην αφήγηση του Νέστορα για τη Μάχη των Λαπιθών και των Κενταύρων στη Μετ. 12. Ο Οβίδιος, παραπέμπει σε δύο διδακτικά ποιήματα, το *De Rerum Natura* του Λουκρήτιου και το *Ars Amatoria III* του ίδιου του Οβίδιου. Στο ενδιαμέσο *Cyllarus-Hylonome* διερευνά την ίδια την υβριδικότητα απεικονίζοντας τις σχέσεις και τους «πιθανούς συνδυασμούς μιας σειράς εννοιολογικών αντιθέτων: *natura* και *cultus*, άνθρωπος και ζώο, αρσενικό και θηλυκό, αγάπη και πόλεμος, και τις αντίθετες αξίες λυρικής-ελεγειακής και επικής ποίηση"

Άλογα Άρματος.

- Περιγραφή: Τα άλογα ήταν απαραίτητα για την αρματοδρομία, ένα δημοφιλές και διάσημο άθλημα στην αρχαία Ελλάδα. Ομάδες τεσσάρων αλόγων τραβούσαν άρματα σε αγώνες κατά τη διάρκεια φεστιβάλ και αγώνων.
- Σημασία: Οι αρματοδρομίες ανέδειξαν τον πλούτο, τις δεξιότητες και τη σημασία των αλόγων στον πόλεμο.

Δούρειος Ίππος.

- Ο **Δούρειος Ίππος** (δούρειος=ξύλινος) στην [ελληνική μυθολογία](#) είναι κατασκευή εμπνευσμένη από τον [Οδυσσέα](#), ένα ξύλινο [άλογο](#)-κρύπτη. Σκοπός του Οδυσσέα ήταν να παραπλανηθούν οι Τρώες και να το εκλάβουν ως δώρο και ως δείγμα καλής θελήσεως και [ειρήνης](#) από τους [Αχαιούς](#). Στην πραγματικότητα επρόκειτο για μια κατασκευή που έκρυβε εντός της τους σημαντικότερους αρχαίους Έλληνες ήρωες. Εκείνοι, μετά την είσοδο του ίππου στην [Τροία](#), βγήκαν από αυτόν και άνοιξαν τις πύλες στους υπόλοιπους, προκειμένου να ξεκινήσει η λεηλασία της πόλης. Στις πρώιμες αναπαραστάσεις του [8ου](#) και [7ου](#) π.Χ. αιώνα παρουσιάζεται ως πελώρια κατασκευή με σειρά ανοιγμάτων, ενώ ο αριθμός των πολεμιστών που περιελάμβανε ποικίλλει, ανάλογα με την αφήγηση και τον ποιητή^[1]. Η έκφραση *Δούρειος Ίππος* σήμερα υποδηλώνει *είσοδο με τέχνασμα, δόλο και πονηρία*.

Ο Γαλάζιος Καβαλάρης

- **Ο Γαλάζιος Καβαλάρης** (*γερμανικά: Der Blaue Reiter*) ήταν μία ομάδα καλλιτεχνών οι οποίοι από κοινού αντιτάχθηκαν στον Συνεταιρισμό Νέων Καλλιτεχνών του Μόναχου (Neue Künstlervereinigung München) στο Μόναχο Γερμανίας. Η ομάδα ιδρύθηκε από ορισμένους Ρώσους μετανάστες, με συμπεριλαμβανόμενους τους Βασίλι Καντίνσκι, Αλεξέι φον Γιαβλένσκι, Μαριάννα φον Βερόφκινα, και ντόπιους Γερμανούς καλλιτέχνες, όπως οι Φραντς Μαρκ, Άουγκουστ Μάκε και Γκαμπριέλε Μύντερ. Θεωρούσαν ότι οι αρχές του Συνεταιρισμού Νέων Καλλιτεχνών Μονάχου, μίας ομάδας που είχε ιδρύσει ο Καντίνσκι το 1909, είχαν γίνει πολύ αυστηρές και παραδοσιακές.
- Ο Γαλάζιος Καβαλάρης ήταν ένα καλλιτεχνικό κίνημα της περιόδου 1911-1914, θεμελιώδες για τον Εξπρεσιονισμό, μαζί με τη «Γέφυρα» (Die Brücke) που ιδρύθηκε το 1905.

Ψηφιακές δημιουργίες με Αι.

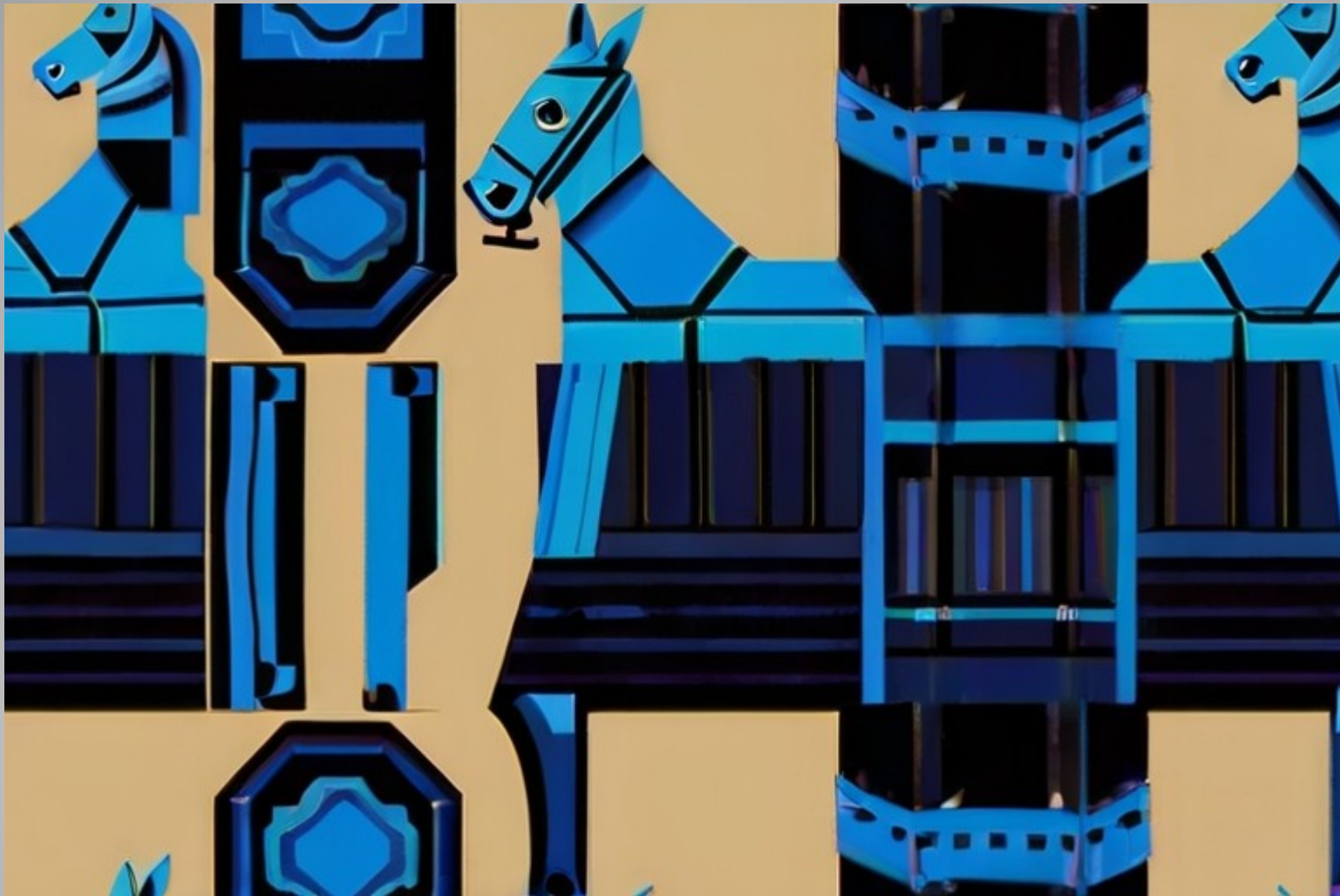
Κωνσταντίνος – Αργύρης –
Σάββας

Χρυσοβαλάντω-Κική-Κυριακή-
Ευδοκία - Κωνσταντίνα

Ελισάβετ-Αθανασία-Όλγα-
Έλενα

Σάββας – Αντώνης-
Παναγιώτης